Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

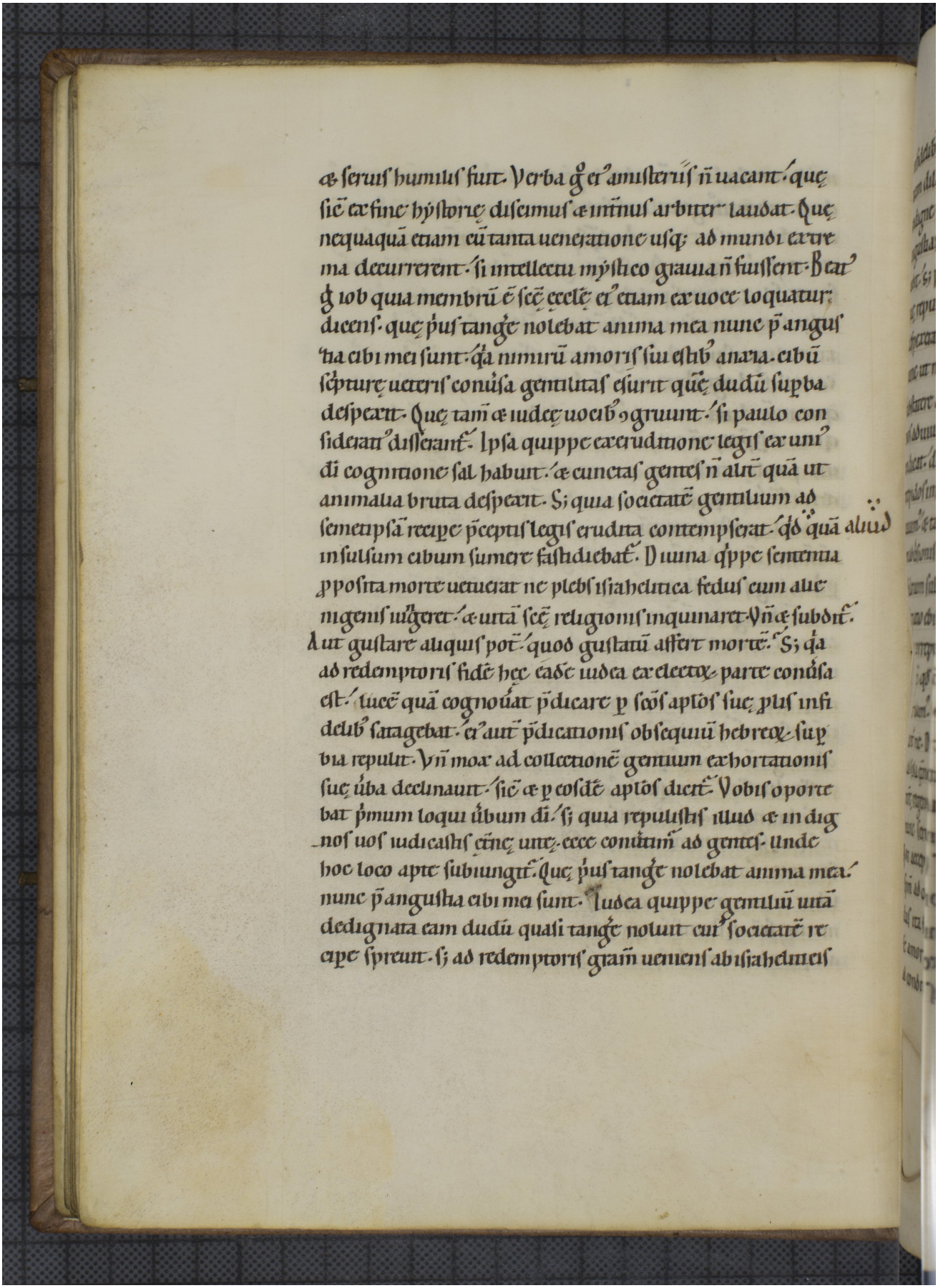

æ seruis humilis fuit. Verba q̃ ei amisteriis ñ uacant. quę
sic ex fine hystorię discimus æ iniuus arbiter laudat. Quę
nequaquã etiam cũ tanta ueneratione usq; ad mundi extre
ma decurrerent. si intellectu mystico grauia ñ fuissent. Beat
q̃ iob quia membrũ ē sc̃ę ęcclę ei etiam ex uoce loquatur;
dicens. quę pus tangere nolebat anima mea nunc p̃ angus
tia cibi mei sunt. q̃a nimirũ amoris sui estib anaria. cibũ
scripturę ueteris conusa gentilitas esurit quę dudũ supba
despexit. Quę tam æ iudęę uocib gruuit. si paulo con
sideratiu disserant. Ipsa quippe ex eruditione legis ex uni
di cognitione sal habuit. æ cunctas gentes ñ alit quã ut
animalia bruta despexit. Si quia societatē gentilium ad
semetipsã recipe p̃ceptis legis erudita contempserat. q̃d quã aliud
insulsum cibum sumere fastidiebat. Diuina q̃ppe sententia
ꝓposita morte uetuerat ne plebs israhelitica fedus cum alie
nigenis iũgeret. æ uitã sc̃ę religionis inquinaret. Vñ æ subdit.
Aut gustare aliquis pot. quod gustatũ affert mortē. Si; q̃a
ad redemptoris fidē hęc ēadē iudea ex electęq; parte conusa
est. tuce quã cognouit p̃dicare p scos aplos suę plus infi
delib saragebat. ei aut p̃dicationis obsequiũ hebreęq; sup
bia repulit. Vñ mox ad collectionē gentium exhortationis
suę uba declinauit. sic æ p cosdē aplos dicit. Vobis oporte
bat ꝓmum loqui ubum di. si quia repulistis illud æ in dig
nos uos iudicastis ecce uiręq; ecce conuertimur ad gentes. Unde
hoc loco apte subiungit. Quę pus tangere nolebat anima mea.
nunc p̃ angustia cibi mei sunt. Iudea quippe gentilitatis uitã
dedignata eam dudũ quasi tangere noluit cui societatē re
cipere spreuit. si; ad redemptoris graiã uenens ab israhelitis